

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 ที่มีต่อการพัฒนาความซื่อตรง

ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร

**The Effects of Using a Guidance Activities Package Integrating the Curriculum
at the Five Precepts Level to Develop Honesty of Mathayom Suksa IV Students
at Mukdahan School in Mukdahan Province**

ศุภาวดี ทัทมี (Suphawadee thatsamee)* นีรนาท แสนสา (Niranat Sansa)**

วัลภา สบายยิ่ง (Wunlpa Sabaiying)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 (2) เปรียบเทียบความซื่อตรงของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 และกลุ่มควบคุมที่ใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ และ (3) เปรียบเทียบความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างก่อน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 กับระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนมุกดาหาร อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 60 คน ที่มีคะแนนความซื่อตรงต่ำสุดเรียงขึ้นมาจำนวน 60 คน ต่อจากนั้นใช้วิธีจับคู่รายบุคคล เพื่อกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบวัดความซื่อตรงที่มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .85 2) ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 และ 3) โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 มีความซื่อตรงสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 มีความซื่อตรงสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ภายหลังการทดลอง 1 เดือนนักเรียนกลุ่มทดลองมีความซื่อตรงกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว ความซื่อตรง คุณธรรมในระดับ ศีล 5

*นักศึกษาลัทธิสุทธศึกษาสาธรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช mayidah@gmail.com

**อาจารย์ ดร. นีรนาท แสนสา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช niranart_5854@hotmail.com

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง ผู้อำนวยการสำนักบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

Abstract

The purposes of the study were (1) to compare the levels of honesty of the students during the pre-experiment and post-experiment, of events in the guidance integrated moral at five precepts level. (2) to compare the levels honesty of the experimental group using the Integrated guidance activities package the curriculum at the five precepts level to with that of control group using the provided information program; and (3) to compare the levels honesty of the experimental group during the pre-experiment, post-experiment with that of during the follow-up period after the experiment.

The subjects were 60 Mathayom Suksa IV Students at Mukdahan School in Mukdahan Province in the 2014 academic year obtained by cluster sampling. After that, they were randomly assigned into an experimental group and a control group each of which comprised 30 students. The employed research instruments were (1) honesty assessment form, developed by the researcher, with .85 reliability coefficient; (2) a guidance activities package integrating the curriculum at the five precepts level; and (3) a provided information program. The employed statistics for data analysis were percentage, the mean, standard deviation, and t-test.

The research findings were (1) after using the a guidance activities package integrating the curriculum at the five precepts level, scores of the experimental group students were significantly higher than their counterpart scores before using them at the 50, (2) after using the guidance activities package integrating the curriculum at the five precepts level, scores of the experimental group students were significantly higher than the counterpart scores of the control group students using the provided information program at the 50, and (3) one month after the end of the experiment, group students has the integrity with long follow-up did not differ significantly in their exhibited honest behavior.

Keyword: Guidance activities package, Integrating, Five Precepts Level

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

จากการศึกษาของวีรวิท คงศักดิ์ (2555 : 220) กล่าวว่า ประเทศไทยได้รับการประเมินภาพลักษณ์ความซื่อตรง ในปี พ.ศ. 2551 เพียง 3.5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 และในปี พ.ศ. 2552 ได้รับคะแนนเพียง 3.4 คะแนน ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยได้รับความไว้วางใจในเรื่อง “ความซื่อตรง” ต่ำมาก และมีแนวโน้มต่ำลงเรื่อย ๆ องค์การความโปร่งใสสากล(Transparency International-TI) เผยผลการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันประจำปี พ.ศ.2556 พบว่า ประเทศไทยได้ 35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 102 จากการจัดอันดับทั้งหมด 177 ประเทศทั่วโลก และอยู่ในอันดับที่ 16 จาก 28 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งถือได้ว่า สอดคล้องหรือมีคะแนนต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะหาวิธีพัฒนาความซื่อตรงในสังคมไทย โดยคิดว่าควรเริ่มที่เยาวชน เพราะเป็นผู้ที่จะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติ ถ้าหากเยาวชนไร้ซึ่งคุณธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความซื่อตรง การนำพาประเทศชาติให้ก้าวไปได้ทัดเทียมกับต่างชาติย่อมเป็นเรื่องยาก ดังนั้นการพัฒนาส่งเสริมจริยธรรมความซื่อตรงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะนำพาประเทศชาติไปสู่ความอยู่รอด (<http://www.transparency.org/country#THA>) วีรวิท คงศักดิ์ (2555 : 199-201) ยังได้กล่าวอีกว่า ในเรื่องความซื่อตรงนี้ ประเทศมาเลเซียเพื่อนบ้านเราได้จัดทำ “แผนความซื่อตรงแห่งชาติ” (National Integrity Plan) เมื่อปี พ.ศ. 2541 โดยวางแผน กลยุทธ์การรณรงค์ในภาครัฐก่อน และเชิญชวนให้ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน ภาคประชาชน สถาบันศาสนา และทุกภาคส่วนร่วมมือกันปฏิบัติ เพื่อสร้างชาติ ถ้าย้อนกลับมาดูบ้านเราในช่วงเวลาใกล้เคียงกันก็มีการกล่าวถึงเรื่องนี้เหมือนกัน โดยคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้เสนอแนวคิดการพัฒนาระบบราชการในระบบธรรมาภิบาล ซึ่งรัฐบาลได้เสนอกฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบราชการแผ่นดินในปี พ.ศ. 2545 และตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการเป็นแนวทางการปฏิบัติอย่างครบถ้วน แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จอาจเนื่องมาจากเป้าหมายในการพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อตรงอยู่ในวงกว้างเกินไปและมุ่งประเด็นไปที่วัยทำงานมากกว่าวัยเรียน ในการศึกษาของวีรวิท คงศักดิ์ (2555 :216-219) ครั้งนี้ ได้เอ่ยถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเสื่อมถอยของความซื่อตรง คือ ความอ่อนแอของบุคคล อันได้แก่ ความอ่อนแอต่อกิเลส ต่อความโลภ ความหลง อยากได้อะไรก็มีในทางทุจริต ซึ่งการสร้างภูมิคุ้มกันความอ่อนแอเหล่านี้ต้องเริ่มจากเยาวชนเป็นอันดับแรก

จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัย พบว่านักเรียนมักลอกการบ้านมาส่งครู และแอบทุจริตในการสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น แอบถามเพื่อนเมื่อคิดว่าครูไม่เห็น แอบเขียนโปยเข้าห้องสอบ ใช้โทรศัพท์มือถือถือค้นข้อมูลระหว่างสอบเมื่อคิดว่าครูไม่รู้ เป็นต้น ซึ่งล้วนแสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่เห็นความสำคัญของความภาคภูมิใจในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยตนเองและด้วยความซื่อตรง นักเรียนหลายคนคิดว่าการลอกการบ้านและการถามเพื่อนระหว่างทำการสอบเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ได้ก่อผลเสียให้ใคร แต่พฤติกรรมเล็กน้อยนี้อาจถูกฝังลึกในตัวนักเรียนโดยที่ไม่รู้ตัวจากการกระทำไม่ซื่อตรงเพียงเล็กน้อย อาจส่งผลให้กลายเป็นอาชญากรในวันหน้าได้ อัมพร บุญประดับ(2554:1) ได้นำหลักสูตร “ครอบครัวรักเหนือรัก” ซึ่งประยุกต์มาจากธรรมะชั้นพื้นฐานของพระพุทธเจ้า คือ สิล 5 โดยนำมาใช้ปรับพฤติกรรมเชิงบวกของนักเรียน และพบว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า สิล 5 คือหนทางหนึ่งที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่บุคคลที่ขาดความซื่อตรง โดยคิดว่าควรเริ่มที่เยาวชน เพราะเป็นผู้ที่จะเติบโตไปเป็นกำลังสำคัญของชาติ ถ้าหากเยาวชนไร้ซึ่งคุณธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความซื่อตรง การ

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4 The 4th STOU Graduate Research Conference

นำพาประเทศชาติให้ก้าวไปได้ทัดเทียมกับต่างชาติย่อมเป็นเรื่องยาก แต่การนำคุณธรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความซื่อตรงในโรงเรียนโดยมีกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนนั้นจำเป็นต้องมีรูปแบบและกระบวนการที่ชัดเจนสามารถวัดผลประเมินผลได้จริงและน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวมาพัฒนาพฤติกรรมดังกล่าว โดยได้ศึกษาจากงานวิจัยของชลธิชา จันมณี (2554:บทคัดย่อ) เรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาตามนโยบายสถานศึกษา 3D ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์วิทยพัฒนามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ยะลา พบว่า นักศึกษามีการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามนโยบายสถานศึกษา 3D สูงขึ้นภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งตรงกับการศึกษาของอารีพรณ อะทะวงษา (2553:บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ และสอดคล้องกับการศึกษาของบุญลักษณ์ อึ้งชัยพงษ์ (2536:บทคัดย่อ) ซึ่งได้นำชุดกิจกรรมแนะแนวมาใช้ในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านพรานกระต่าย อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวสามารถนำมาพัฒนาพฤติกรรมดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะหาวิธีพัฒนาความซื่อตรงในสังคมไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความซื่อตรงของนักเรียนซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5
2. เพื่อเปรียบเทียบความซื่อตรงของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 และกลุ่มควบคุมที่ใช้โปรแกรมการให้ข้อสนเทศ
3. เพื่อเปรียบเทียบความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่าง หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 กับระยะติดตามผล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 11 ห้อง นักเรียนจำนวน 467 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่ได้จากผู้ที่มีคะแนนจากแบบวัดความซื่อตรง ที่มีคะแนนความซื่อตรงต่ำสุดเรียงขึ้นมาจำนวน 60 คน ต่อจากนั้นใช้วิธีจับคู่รายบุคคล เพื่อกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

3. เครื่องมือวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่เป็นแบบวัดและชุดกิจกรรมแนวนว ดังนี้

3.1 แบบวัดตัวแปรตาม จำนวน 1 แบบวัด ได้แก่ แบบวัดความซื่อตรงมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .85

3.2 ตัวแปรจัดกระทำ มี 2 ประเภท ได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนวนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความซื่อตรงของนักเรียน มี 11 กิจกรรม (2) โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามลำดับดังนี้

4.1 ขั้นก่อนการทดลอง (1) ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย โดยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร (2) ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบวัดความซื่อตรงไปให้นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมวัดพฤติกรรมความซื่อตรง คะแนนที่ได้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test)

4.2 มีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้ (1) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแนวนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 ทดลองสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 11 กิจกรรม (2) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มควบคุมโดยใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ ทดลองสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 11 กิจกรรม (3) ทำแบบวัดพฤติกรรมความซื่อตรงหลังการทดลอง (Post-test) โดยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความซื่อตรงหลังการทดลอง (4) ทำแบบวัดความซื่อตรงหลังการทดลอง (Post-test) โดยให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความซื่อตรง ในระยะติดตามผล 1 เดือน (5) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดความซื่อตรงไปวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 แบบวัดความซื่อตรง หากดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม วัตถุประสงค์ และนิยามปฏิบัติการ จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และการทดลองนำแบบวัดความซื่อตรงไปใช้กับนักเรียนที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง มีข้อคำถาม 68 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 สามารถนำไปใช้ได้ และมีข้อคำถาม 7 ข้อ มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.60 ต้องปรับปรุง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำเป็นแบบวัดความซื่อตรงก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์แล้วดำเนินการดังนี้ (1) นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความซื่อตรงของกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) (3) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความซื่อตรงของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test independent)

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็นตารางที่ 1-3 ดังนี้

ตาราง 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5

พฤติกรรมความซื่อตรง ในภาพรวม ของกลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อน (T ₁ E)	30	281.80	11.43	11.34*
หลัง (T ₂ E)	30	356.76	16.82	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของพฤติกรรมความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังจากนักเรียนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 ที่สร้างขึ้น นักเรียนมีพฤติกรรมความซื่อตรงมากกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ตาราง 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับ สี่ 5 และกลุ่มควบคุมที่ใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ โดยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระ

พฤติกรรมความซื่อตรง				
ในภาพรวม	n	$\overline{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง (T ₂ E)	30	356.76	16.82	15.65*
กลุ่มควบคุม (T ₂ C)	30	306.46	5.17	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของพฤติกรรมความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยภาพรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับสี่ 5 มีค่าความซื่อตรงเฉลี่ย 356.76 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.82 นักเรียนกลุ่มควบคุม ภายหลังให้ข้อเสนอแนะ มีค่าความซื่อตรงเฉลี่ย 306.46 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.17 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าความซื่อตรงของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ภายหลังการทดลอง ปรากฏว่าค่าความซื่อตรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าความซื่อตรงเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อน หลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับระยะติดตามผล

พฤติกรรมความซื่อตรง		n	$\bar{X}$	S.D.	t
ในภาพรวม ของกลุ่มทดลอง					
หลังการทดลอง (T ₂ E)		30	356.76	16.82	0.19
ระยะติดตามผล (T ₃ E)		30	356.73	16.86	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของพฤติกรรมความซื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับสี่ 5 มีค่าความซื่อตรงเฉลี่ย 356.76 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.82 และในระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มทดลอง มีค่าความซื่อตรงเฉลี่ย 356.73 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.86 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าความซื่อตรง ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับสี่ 5 กับระยะติดตามผล พบว่า ค่าความซื่อตรงเฉลี่ย เท่ากับ 0.19 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งกล่าวได้ว่า หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมความซื่อตรงไม่แตกต่างกับระยะติดตามผล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับสี่ 5 ที่มีต่อการพัฒนาความซื่อตรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4

The 4th STOU Graduate Research Conference

1.1 นักเรียนกลุ่มทดลอง มีความเชื่อตรงสูงขึ้นภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 มีความเชื่อตรงมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้ข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 นักเรียนกลุ่มทดลอง มีความเชื่อตรงภายหลังที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 กับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

2. อภิปราย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 ที่มีต่อการพัฒนาความเชื่อตรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความเชื่อตรงสูงขึ้น คือ มีค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความเชื่อตรงก่อนการทดลอง เท่ากับ 281.80 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.43 มีค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความเชื่อตรงหลังการทดลอง เท่ากับ 356.76 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.82 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 มีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมความเชื่อตรงของบุคคล โดยทำให้พฤติกรรมความเชื่อตรงของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 สูงขึ้นกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลที่พบนี้อภิปรายได้ว่า น่าจะเป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับ ศีล 5 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเชื่อตรง ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา มีการวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยของพฤติกรรมความเชื่อตรงอย่างครอบคลุม และได้สร้างกิจกรรมแนะแนวทั้ง 11 กิจกรรมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเชื่อตรงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละองค์ประกอบ

ผลการทดลองนี้สอดคล้องกับการศึกษาของอารีพรณ อะทะวงษา (2553) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของชลธิชา จันมณี (2554) เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามนโยบายสถานศึกษา 3D ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์วิทยพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ยะลา ที่พบว่า ภายหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามนโยบายสถานศึกษา 3D เป็นเวลา 1 เดือน นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอัมพร หนอง (2546) ได้พบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจสูงขึ้นหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวัชรียา แจ่มใส (2551) พบว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้น ที่ได้รับการศึกษาด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่น มีพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่น สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเครือวัลย์ พนมhirัญ (2551) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่กล่าวถึง สามารถสนับสนุนได้ว่าชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับศีล 5 ที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยาและมีความเหมาะสมกับวัยของผู้รับบริการ สามารถนำมาใช้พัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อตรงของบุคคลเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติได้

2.2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามบูรณาการคุณธรรมในระดับ ศีล 5 มีพฤติกรรมความซื่อตรงสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับ โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้เทคนิคการเสริมแรงให้เกิดแรงจูงใจ โดยระหว่างการเรียนนั้นนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี นอกจากนี้ชุดกิจกรรมยังได้นำเอาหลักการธรรมขั้นพื้นฐานของศาสนาพุทธคือ ศีล 5 มาบูรณาการเข้ากับชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับอัปสร บุญประคับ (2554) ที่ได้สร้างหลักสูตร คุณธรรม “รักเหนือรัก” ในระดับศีล 5 มาใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์จากปฏิกิริยาให้เป็นอริยะชน โดยได้นำหลักสูตรคุณธรรมรักเหนือรัก ในระดับศีล 5 มาใช้เพื่อปรับพฤติกรรมเชิงบวกของนักเรียนโรงเรียนมุกดาหาร ในชื่อโครงการ “กินมนุษย์สู่เหย้า เพื่อเฝ้าเมือง” โรงเรียนศีล 5 ปีการศึกษา 2554 นั้น ผลปรากฏว่านักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวกทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ ปีที่ 4 โรงเรียนมุกดาหารเข้าร่วมกิจกรรมนี้ ปรากฏว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคงทนของพฤติกรรมเชิงบวกมากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดดา (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการให้การปรึกษากลุ่มร่วมกับการฝึกเจริญสติ เพื่อพัฒนาความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแก้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการฝึกเจริญสติมีคะแนนความซื่อสัตย์สุจริตหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการศึกษาของวาสนา ไสระพันธ์ (2550) นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นกลาง มีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิน อริยะเครือ (2550) นักเรียนที่ได้รับการฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา มีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยเหล่านี้ อาจสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับศีล 5 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความซื่อตรง ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยอาศัยคุณธรรมขั้นพื้นฐานตามคำสอนของพระพุทธเจ้า คือ ศีล 5 สอดแทรกอยู่ในชุดกิจกรรมแนะแนว เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการให้ความรู้ไปพร้อมกับพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน แทนการให้ข้อเสนอแนะซึ่งเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับเด็กวัยรุ่น ในการจัดกิจกรรมแนะแนวให้นักเรียนวัยรุ่น การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพ ซึ่งสร้างขึ้นอย่างถูกต้อง ตรงตาม

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4

The 4th STOU Graduate Research Conference

เป้าหมายเฉพาะของสิ่งที่ต้องการพัฒนา ตรงตามหลักการ แนวคิด และทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับวัยของผู้รับบริการแล้วนั้น ย่อมเป็นเครื่องมือที่ใช้ได้ดีและมีประโยชน์

2.3 ผลการวิจัยพบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนความซื่อตรง ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรม ในระดับสัปดาห์ที่ 5 กับระยะติดตามผล 1 เดือน พบว่า ค่าความซื่อตรงเฉลี่ย เท่ากับ 0.19 ซึ่งไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมความซื่อตรงหลังการทดลองกับระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณิสา พลอดโปร่ง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พบว่า ในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลนักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับสัปดาห์ที่ 5 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความซื่อตรง ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสามารถช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมความซื่อตรงที่คงทนมากขึ้นนั่นเอง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) ผู้ที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับ สัปดาห์ที่ 5 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความซื่อตรงไปใช้ ควรศึกษาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม และมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของพฤติกรรมความซื่อตรง และได้รับการฝึกหรือการเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีดำเนินกิจกรรมให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมกลุ่ม ควรมีวิธีการแบ่งกลุ่มที่หลากหลายเพื่อให้ นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมอย่างสนุกสนานและทุกคนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิกในกลุ่มอย่างทั่วถึง และกลุ่มเป็นแหล่งความรู้สำคัญ

3) ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับ สัปดาห์ที่ 5 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความซื่อตรงสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ได้ เช่น ระดับประถมศึกษาและอุดมศึกษา เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) จากการสังเกตและการศึกษาของผู้วิจัย พบว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับ สัปดาห์ที่ 5 ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสัปดาห์ที่ 5 ให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุเหมาะกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เช่น ประถมศึกษา เป็นต้น

2) ควรศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และนำวิธีการศึกษาในชุดกิจกรรมแนะแนวบูรณาการคุณธรรมในระดับสัปดาห์ที่ 5 ไปใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์อื่น ๆ เช่น ด้านความพอเพียง ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความขยันหมั่นเพียร เป็นต้น

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

เอกสารอ้างอิง

- เกรียววัลย์ พนมหิรัญ(2551) ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียนของนักเรียนวัยรุ่น
ตอนต้น ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชลธิชา จันมณี (2554) ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่ถึงประสงค์ของนักศึกษาตาม
นโยบายสถานศึกษา 3D ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์วิทยพัฒนามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ยะลา ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดดา (2553) ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการฝึกเจริญสติเพื่อพัฒนาความซื่อสัตย์
สุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเก้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- บุญลักษณ์ อึ้งชัยพงษ์ (2536) ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านพรานกระต่าย อำเภอพรานกระต่าย จังหวัด
กำแพงเพชร วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ
- วรรณิศา ปลอดโปร่ง (2555) ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือก
แผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วาสนา โสระพันธ์ (2550) ผลการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นกลาง ของ
นักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกัน ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนว)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วัชรียา แจ่มใส (2551) ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพสิทธิผู้อื่นของนักเรียน
วัยรุ่นตอนต้น ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (แนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วีรวิท คงศักดิ์ (2555) *คุณธรรมกับสังคมไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ บริษัท แวนแก้ว เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด
- สุพิน อริยะเครือ (2550) ผลการฝึกเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่าง
กันด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนว)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อัปสร บุญประดับ (2554) รายงานโครงการ “คืนมนุษย์สู่เหย้า เพื่อเฝ้าเมือง” ฝ่ายกิจการนักเรียน
- อัมพร ชนะทอง (2546) การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาการใช้เหตุผลเชิง
จริยธรรม ด้านความมีน้ำใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพลับพลา จังหวัดจันทบุรี
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อารีพรรณ อะทะวงษา (2553) ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จังหวัดเชียงราย ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

(การแนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล August 10, 2014 from

<http://www.ipsr.mahidol.ac.th/ipsrbeta/th/Index.aspx>

Corruption Perceptions Index (2013) August 10, 2014 from <http://www.transparency.org/country#THA>

